

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

**Sebastiani Castellionis Sacrorvm Dialogorum Libri
Qvatvor, Qvos Postremo Ipse Recognovit: Argvmenta
Singvlis Dialogis Praeposvit, Et Sententias Svbiecit ...**

Châteillon, Sébastien

Francofurti, 1761

VD18 12886300

Paeposteri.

urn:nbn:de:gbv:45:1-18303

surdum videtur? Quod si me videatis eo ascen-
 dentem, ubi eram antea? Nonne multo vobis
 absurdus videbitur, ut qui in cœlum ascenderit,
 is in terris comedatur? Non sunt mea hæc dicta
 ita accipienda, ut dicam ipsam carnem meam
 comedi. Nam caro quidem nihil juvat: sed est di-
 vina quædam comedendi ratio, qua vita æterna
 comparatur, de qua ratione jam verba facio. Nam
 quemadmodum qui panem comedit, is per pa-
 nem vivit: ita qui per me vivit, (id quod mihi
 credendo, & a me pendendo efficitur) is me com-
 edere dicitur. Sed sunt quidam ex vobis, qui
 fidem non habent. Hanc ob causam dixi vobis,
 neminem posse ad me venire, nisi hoc ei datum
 fuerit a Patre meo. Jam vero multi a me pro-
 pterea discedunt. Quid vos? num etiam vultis
 discedere? P. Domine, quem adæamus? tu
 verba vitæ æternæ habes: & nos credimus & no-
 vimus, te esse Christum, Dei viventis filium. J.
 Equidem duodecim elegi, sed vestrum unus dia-
 bolus est.

SENTENTIA.

*Animæ cibus magis est procurandus quam cor-
 poris. Ut pane corpus, sic veritate (qui Christus
 est) anima pascitur.*

PRÆPOSTERI. Matth. 15. Marc. 7.

ARGUMENTVM.

Jesus a Pharisæis & scribis de discipulo-
 rum suorum illotis manibus reprehensus, in
 illos

illos reprehensionem retorquet, demonstratque, peccatum non extra, sed intus esse in animo.

*Pharisæi & Scribæ, Jesus, Discipuli,
Petrus.*

Cur ^{a)} faciunt discipuli tui contra institutum antiquorum, ut cibum capiant illotis manibus? *¶* Cur & vos contra præceptum Dei facitis in instituto vestro? Deus enim (ut ait Moses) parentem utrumque coli præcepit: & si quis patri matrive maledixerit, eum morte mulctari. At vos ita homines iustitatis, ut parentibus demonstrant, donaria a se in fiscum templi collata, in ipsorum parentum utilitatem esse cessura. Ita estis in causa, ut nihil ad illud honoris specimen addant, dum se satis parentibus facere arbitrantur, si in templum donaria conferant: quamvis parentibus non, ut debent, subveniant: quo vestro instituto Dei præcepta rescidistis. Multa sunt ejusdem generis alia, in quibus dum hominum instituta teneatis, Dei præcepta omittitis: lotiones urceorum, & populorum, & cætera ejusmodi. Ficti homines, recte vaticinatus est de vobis Esaias, ubi ita dicit: Hic populus ad me ore accedit, & me labiis colit: sed animo procul a me abest. Verum frustra me ex institutis præceptisque hominum venerantur: Sed attendite omnis multitudo, & intelligite: Non quod intrat per os, coinquinat

a) Homines hominum institutis plus tribuere solent, quam Dei.

quinat hominem; sed quod exit per os, hoc vero
 coinquinat hominem. Si quis habet aures ad au-
 diendum, audiat. *D.* b) Ecquid scis, Phariseos
 isto tuo dicto esse offensos? *J.* Omnis stirps, a
 Patre meo cœlesti non plantata, extirpabitur.
 Sinite eos: duces sunt cæci cæcorum. Quod si
 cæcus cæcum ducat, ambo in foveam cadent.
P. Ediffere nobis sententiam istam. *J.* Adeo
 ne etiam vos tardi estis; aut nondum intelligitis;
 nihil quod extrinsecus in hominem intrat, posse
 eum coinquinare: non enim in cor penetrat,
 sed in ventrem fertur, & in latrinam per excre-
 menta ciborum ejicitur. Sed quæ ex homine per
 os exeunt, ea ex corde proficiscentia coinquant
 hominem. Hinc nascuntur malevolentia, hinc
 adulteria, hinc stupra, cædes, furta, falsa testimo-
 nia, fordes, malitia, dolus, protervitas, invidentia,
 maledicta, superbia, stultitia. Hæc tam multa
 intrinsecus manantia polluunt hominem. At
 illotis manibus cibum capere non polluit ho-
 minem.

SENTENTIA.

*Fideli homines speciem pietatis habent, ejusdem
 vim repudiant. Quo quisque plus tribuit rebus
 exterioribus, eo minus habet interiorum. Tanto
 minoris quisque facit speciem, quanto plus ha-
 bet rei.*

CHA-

b) Pharisei eorumque similes liberis verisque dictis
 facile offenduntur.

c) Videlicet hominis animam.

CHANANÆA. Matth. 15. Marc. 7.

ARGVMENTVM.

Jesus a Chananzæa exoratus, ejus filiam liberat a furia.

Chananzæa, Discipuli, Jesus.

Miserere mei, o tu Davidide: filiam habeo, quæ furiis misere agitur. Heu me infelicem, ne respondere quidem dignatur. Obsecro te etiam atque etiam, miserere mei, respice me, utere tua in me clementia & mansuetudine. *D.* Absolve eam, quæsumus! clamore nos obtundit. *J.* Non sum missus, nisi ad oves perditas domus Israelis. *C.* Domine, subveni mihi. *J.* Sine primum futurari liberos: neque enim convenit, liberorum panem objicere catellis. *C.* Etiam sane: & tamen catelli quoque comedunt de micis liberorum, quæ decidunt de mensa dominorum tuorum. *J.* O mulier, magna est tua fides. Obtineto sane quod vis. Et propter istud dictum abi læta: nam furia emigravit e tua filia.

SENTENTIA.

Christus exorabilis est etiam iis, quos maxime videtur excludere. Fide Christus expugnatur.

F E R M E N T V M. Matth. 16.
Marc. 8.

ARGVMENTVM.

Jesus discipulorum diffidentiam & tarditatem,